Ч. 96 Второк 2 (14) мая 1895. Рік V.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Администрация: улиця Чарнецкого ч. 3.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

З Ради державної.

На засіданю Палати послів з дня 9 с. м. відповідав п. Президент мінїстрів кн. Віндішґрец на інтерпеляцию послів кн. Ліхтенштайна і Діпавлього в справі звістного конфлїкту, наставшого наслідком подорожи папского нунция Алїярдіого на Угорщинї, і сказав: „Правительство годить ся вповнї на висказаний мінїстром для справ заграничних, в нотї, висланій дня 25 цьвітня до президента угорского кабінету засадничий погляд, після котрого анї Голова католицкої церкви що-до управи справами церковними або правних зносин з вірними, анї також держава в виконуваню своїх прав, не можуть дізнавати нїякого звідки небудь походячого обмеженя із вні. Правительство однакож не думає давати мериторичної відповіди на питанє в другій інтерпеляциї (Діпавлього), позаяк не розходить ся тут о який небудь конкретний факт, котрий би лежав в границях круга дїланя правительства. Зі взглядів на обставину, що питанє містяче ся в першій інтерпеляциї дотикає виключно круга урядованя мінїстра справ заграничних і зі взгляду на то, що дальше обговорюванє сумнївної, ще не полагодженої справи, і що взагалї накиданє справ церковно-політичних, котрі сеї части австро-угорскої монархії не дотикають, не єсть пожаданє — позваляю собі зробити ужиток з прислугуючого менї після реґуляміну Палати права і не відповідати на ті інтерпеляциї“.

Се рішуче виступленє президента мінїстрів мало той наслідок, що усунуло кризу, яка грозила коалїциї, що показало ся зараз при голосованю над внесенем пос. Крамаржа, котрий домагав ся отвореня дискусиї над відповідию п. президента мінїстрів. Внесенє его відкинено 123 голосами против 41.

В комисиї буджетовій дня 8 с. м. вела ся нарада над пильними внесенями в справі запомог для погорільцїв в громадах Войнич, Березинка, Псари і Стоянів: П. мінїстер справ внутрішних сказав, що запомоги з фондів державних можуть бути лиш тогди удїлювані, коли акция ратункова перевисшає сили близших чинників, покликаних в першім рядї до несеня помочи. Але справа буде розслїджена а комисия ухвалила, щоби правительство поробило відповідні зарядженя.

Дальше радила комисия над роздїлом мінїстерства скарбу „Льотерия“. П. мінїстер др. Пленер висказав жаль, що правительство ще не може позбути ся так значної позиций в доходах, яка виходить з льотерий, але зменшає що року скількість колектур льотерийних і в той спосіб приготовляє постепенне знесенє льотериї чисельної.

Підчас дебати над етатом мінїстерства справедливости, жалував ся пос. Романчук на вплив, які роблять в Галичинї власти політичні на суди і на упослїдженє рускої мови в судівництві. П. мінїстер ґр. Шенборн відповів на то, що заміти пос. Романчука в справі якогось впливу властий політичних на суди, не роблять враженя сконстатованих фактів. В справі трактованя сторін руских і руских подань в судах під взглядом язиковим, зажадано більше менше перед двома лїтами справозданя, з котрих показало ся, що поминувши зовсїм виїмкові хиби, поступованє судів під тим взглядом єсть взагалї коректне.

На суботнїшнім засіданю Палати послів ухвалено по довшій дебатї §§. 154 і 155, дотикаючі увільнень від податку особисто-доходового. Всї поправки відкинено.

Справи краєві.

(Стан комунїкаций в нашім краю).

Соймова комисия дорогова піднесла в своїм сегорічнім справозданю делкі заміти, а іменно, що щорічний розклад субвенций з краєвого фонду дорогового на поодинокі повіти повинен відбувати ся після зміненого способу: треба зважати на пропорцию, яка заходить між скількостию битих доріг а числом населеня і простором повітів, отже зменшити субвенциї для тих повітів, де єсть вже більше средств комунїкацийних, а знов збільшити для тих повітів, де ще мало битих доріг. Відтак радила комисия, щоби Видїл краєвий якось спонукав ті повіти, де доси не дуже дбано о дороги, до більшої жертволюбности на ту цїль.

Ті заміти комисиї розважив Видїл краєвий і так на них відповідає: Видїл краєвий старає ся завсїгди увзглядняти потреби повітів після річної дотациї в квотї 300.000 зр., яку признає Сойм для краєвого фонду дорогового. Звістно, що закон дороговий постановляє, аби одну половину коштів будови дороги покривано з субвенциї краєвої, а другу половину коштів будови і будуче запевненє консервациї має дати дотичний повіт. Коли повітові средства не вистають, то розуміє ся, треба вести дальшу будову з фондів краєвих, то-ж і поступ роботи около комунїкаций в таких менше жертволюбних повітах мусить іти повільнїйше. Притім треба

---

72)

РОЗБИШАКИ НА РІЦЇ МІСІСІПІ.

Повість з житя американьских полїшуків.

Фридриха Ґерстекера.

(Дальше.)

35.

Люди „зпід Бурого медведя“ втїкають. — Смарт сердить ся.

Коли перед тим шалена їзда Аделї не мало здивовала Мр. і Мрс. Дейтонів, то тепер же люди „під бурим медведем“ в неменшим інтересом дивили ся на то, що дїяло ся таки саме коло них. Чи то хтось в їх справі нїби гонив за тим одним, котрого они через корчі не могли розпізнати, чи то лиш може случайно зійшло ся тілько людий на повітовім гостинци? Они аж дрожали, бо в них відзивала ся нечиста совість, а з помежи всїх найбільше занепокоїв ся Сандер, коли між тими людьми пізнав Аделю. Він зблїд і серце стало єн в нїм бити зі страху, коли станув в горі на другім поверсї при малім віконци і звідтам розглядав ся, щоби видїти добре все, що дїяло ся на улици, а на случай, коли-б дійстно грозила небезпечність, щоби знати, куди єму найлїпше втїкати.

Звідки взяла ся тут Аделя Динмор так сама одна межи чужими мужчинами? Хто би то був той, що так пігнав конем почерез гущавину? Поодинокі дерева оріхові не дозваляли єму роздивити ся добре по тім місци, але тим більше був він занепокоєний, бо вже то, що трохи заглянув, здавало ся єму чимсь загадочним.

Нараз відвернув свою увагу від улицї, бо один з тих якихсь чужих людий пустив ся скоро до господи. Сандер ще не був певний, хто би то був, бо всї з тих людий мали соломянні капелюхи, а з гори засланяла єму лице широка криса, аж ось отворили ся двері і впущено того, що до них запукав. Видко, що то був приятель, бо инакше був би єго Торбі не впустив. Молодий злочинець збіг отже борзо сходами в долину, щоби послухати, яку вість той приніс.

То був сам Порель, котрий прийшов сюди сповнити приказ їх проводира і розповісти коротко товаришам, що стало ся в Гелєнї, яка там була небезпечність, що против неї зроблено, а передовсїм, які пляни уложив Келї, не лиш щоби забезпечити втечу, але заразом, щоби пімстити ся на ворогах.

— Чомуж сам капітан не прийшов сюди— спитав Сандер розгнїваний — преці знає, що обіцяв менї і длятого я не можу тепер показати ся в містї. Коли ще все розлетить ся — а то може стати ся кождої хвилї, — то ми лишимо ся без нїчого, а він буде міг тогди в мутній водї ловити риби, або на всякий случай забезпечити свою многоцїнну особу.

— Не бійте ся — відповів усьміхаючись Порель, або Тобі, як єго звичайно називали товариші — не думайте, щоби обійшло ся без вас, коли-б дійстно розходило ся вже о горло. Ви мусите ще тепер крити ся, сїдайте на „чікентеф“ і пливіть долї водою та станьте понизше Гелєньскої пристани. Коли наш плян удасть ся, то підемо зі всїма узброєними на пароход, а ви поплиnете за нами і станете ще в пору, коли може вже не до борби, то на всякий случай, коли будемо вже вибирати ся з острова. Коли-ж не удасть ся, коли треба буде бити ся вже в Гелєнї, то чотири вистріли один за другим будуть для вас знаком. Тогди будете знати, що вже все викрито і лиш ще силою будемо могли добути ся на волю. В такім случаю мусите спішити ся, щоби вам не заступили дороги. Тогди вже не будемо удавати, а вам треба буде виступити явно і без обави.

— Що-до мене, то я би майже хотів, щоби до того прийшло — сказав на то Сандер — менї й так вже не довго тут побувати. То було лиш якесь щастє, що в Гелєнї арештували того якогось гознера; він би був упхав мене в неаби яку біду. Що ви там робили з тим якимсь хлописком, що відтак пігнав ся так борзо через ліс?

— То був Джемс Ляйвлї — відповів Порель — він зачаїв ся був тут в соснї і підглядав отсю хату.

оглядати ся на краєвий фонд дороговий. Дотация єго, як сказано, виносить річно 300.000 зр., але для веденя робіт, які вже зачали ся, або ухвалені соймом, треба майже завсігди переступити той кредит, бо н. пр. на сегорічні роботи треба було жадати додаткового кредиту 50.000 зр. Тож доки не буде підвисшена субвенция для краєвого фонду дорогового, доти не важить ся Виділ краєвий розпочинати по повітах якоїсь акциї в цїли приспішеня будови доріг.

При тім треба звернути увагу і на другу річ. Щоби акция була успішна, треба би передовсім запевнити відповідні фонди на удержане в добрім стані доріг вже збудованих, а також установити постійний фаховий догляд над правильно побудованими дорогами. Деякі повіти не всилї відповісти тим услівям. Для того треба би змінити проґраму субвенционованя доріг, ухвалену соймом в 1882 р., і то в тім напрямі: коли біднійшим повітам признасть ся висшу субвенцию на дороги, то треба давати їм що року якусь дотацию на рациональну консервацию доріг, а коли субвенция з фонду краєвого на будову дороги перевисшає 50 проц., то взяти сю дорогу в заряд адміністрацийний і технїчний Виділу краєвого. Те саме можна би зробити з повітами, де нема фондів на платню інжинїра. Розуміє ся, що треба би побільшити персонал бюра дорогового в кр. Виділї, а се все коштувало би о много більше.

За трицять лїт автономії вибудовано звиш 4000 кільометрів доріг краєвих і повітових коштом або при помочи фонду краєвого. Коли приймемо, що один кільометер дороги коштував 4000 зр., то на ті дороги видано 16 міліонів зр., а майже друге стілько на кошти консервациї тих доріг. Помимо того єсть в Галичинї майже 40.000 кільометрів доріг неупорядкованих, з котрих бодай четверта часть належить до важнїйших комунїкаций. При теперішній дотациї можна що найбільше 300 кільометрів на рік упорядкувати, тож треба би 133 лїт, заки би всї дороги в краю були в добрім станї.

З руху в руских товариствах.

Товариство „Шкільна Поміч" в Коломиї, щоби прийти в поміч родичам посилаючим дїти до шкіл коломийских, отвирає з слїдуючим роком шкільним институт, в котрім поміщена молодїж мала би кромі відповідного мешканя і удержаня — вітцївску опіку, належитий нагляд і поміч в науцї. Важність такого института єсть незаперечима, тож виділ не уважаючи на нїякі упередженя а навіть на евентуальну страту, хоче заопікувати ся молодежию і не пожалує труду, щоби взятий на себе обовязок сповнити. В склад виділу входять: проф. А. Сальо яко голова, управитель рускої ґімназиї С. Недїльский, о. К. Кульчицкий, проф. Л. Дольницкий, Ю. Гнатюк, рад. Т. Заячківский и др. В. Кобриньский. Оплату місячну постановлено 15 зр. (для біднїйших може бути знижена) і конкурс з поданем числа вільних ще місць буде небавом оголошений. Зголошеня приймають ся вже тепер за надісланем 3 зр. на перші потреби. Рівночасно оголошує виділ конкурс на надзиратєля домового (евентуально може бути і женщина), котрим мусить бути особа інтелїґентна котра схоче, за умовленою надгородою, посьвятити ся справам института. Зголошеня з поданем дотеперішного занятя і условий просимо надсилати до Виділу найдальше до кінця мая с. р.

Від Виділу „Шкільної Помочи" в Коломиї 1 мая 1895.

Перегляд політичний.

Найв. розпорядженем цїсарским скликано спільні Делеґациї на засїданя на день 6 червня с. р. до Відня.

Угорский президент міністрів Банфі приїхав вчера до Відня і конферував там з ґр. Кальноким. Опісля був ґр. Кальнокий на авдиенциї у Є. Вел. Цїсаря. Говорять, що остаточно залагоджено вже цїле непорозуміне і що президент угорского кабінету має одержати якесь відзначене на доказ довіря корони до него. Мимо того всего здає ся, що Палата панів відкине знову церковно-політичні предложеня.

В праских кругах політичних говорять, що правительство готове знести стан облоги в Празї і околици.

В суботу відкинено в нїмецкім парляменті цїлий проєкт закона против змагань переворотних. Факт сей викликав в кругах правительственних немале замішанє. Цїсар приймав вчера на авдиенциї канцлера і міністрів Келера та Мікеля.

З Петербурга доносять, що Япан хоче мимо того, що зрік ся півострова Ліаотунґ, окупувати деякі точки на тім півострові аж до часу, доки Хіна не заплатить відшкодованя воєнного. Японцї годять ся навіть на то, щоби держави европейскі означили, яка сила войска має стояти в тих окупованих місцях. Росия всему тому противить ся.

Новинки.

Львів дня 13 мая 1895

— **Є. В. Цїсар** дарував погорільцям місточка Войнича 500 зр. підмоги.

— **Іменованя.** Міністерство торговлї іменувало официяла почтового Льва Мілєра почтовим касиєром в Золочеві. — П. Намістник іменував асистентів санїтарних д-ра Володим. Щепаньского в Ропчицях і д-ра Володисл. Погорецкого в Гусятинї, повітовими лїкарями II-ої кляси.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс асистентів санїтарних д-ра Генр. Нича з Дрогобича до Збаража і д-ра Вікт. Борисевича зі Львова до Долини.

— **Конкурси.** Краєвий Виділ оголосив конкурс з речинцем до 31 липня на три стипендиї по 300 зр. на рік, на протяг 3 лїт, почінаючи від шкільного року 1895/96, для тих слухателів інжинериї, котрі схотять віддати ся технїцї меліорацийній. Стипендисти обовязані вступити до служби краєвої.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав канцелїстови повітового суду в Надвірній, Леопольдови Дреновскому, при нагоді єго переходу на пенсию, золотий хрест заслуги.

— **Почетне горожаньство** надала громада міста Подгуржа Є. Е. н. Намістникови ґр. Казимирови Баденьому.

— **Нова філія „Просьвіти"** завязує ся в Бережанах. Статут присланий вже до головного ви-

---

— От маєте — відозвав ся Сандер перепуджений — то суть наслїдки того проклятого зволїканя, і ми, що мусїли для добра других сьвітити очима та виставляти себе на підозріне, готові ще повиснути, а ви другі викрутите ся і лишите ся на свободї. Оттака то доля, дістати ся такому Кельому в руки.!

— Ну, не довго вже того буде — успокоював єго Порель. — Онтам іде вже й судно; тепер, панове, сідайте на него, бо коли Джемс Ляйвлї верне так скоро, як поїхав, то приведе сюди з собою й не мало поліцуків. Нехай же знайдуть тогди сю нору порожну, а ми тимчасом будемо збирати наших людий в Гелєнї. Чуєте Торбі, чи ваші річи вивезено вчера вечером на остров?

— Ні, вчера вечером не вивезено, бо й як було пускати ся серед такої мраки? — відповів запитаний; — але я післав їх туди нинї рано; на всякий случай будуть они вже там, коли ми туди прийдемо.

— Хиба ж нам забирати ся таки зовсїм явно на лодку? — спитав Сандер — а що буде, як який з тих злодюгів десь тут крие ся і дасть відтак до Гелєни знати?

— То возьміть дерги на себе — сказав на то Торбі — нехай їм здає ся, що то Індияни; але живо хлопцї, бо менї все якось так здає, як би вже земля дуднїла від кіньских копит.

Всї мужчини сїли тогди зараз на стоячу недалеко ґаляра малу лодку вітрилову, а Порель ще з кількома другими людьми „з під бурого медведя" пустив ся скорим кроком назад до Гелєни.

* * *

Тимчасом Йонатан Смарт, розпитавшись Верджінця докладно про арештоване Кука, пустив ся зараз до сквайра, щоби з ним о тім поговорити. Але судиї не можна було нїгде знайти, а комісар поліциї сказав, що без єго позволеня не прийме нїякої поруки за арештованого.

Смарт знав дуже добре, що против того не можна вдїяти нїчого, а хоч Верджінець присягав ся, що має дуже велику охоту поломити руки й ноги хвальній зверхности в Гелєні, то все-таки сам переконав ся нинї рано, що людий такої самої думки, як і він, єсть дуже мало і для того в сїй хвили дав серцю волю лиш тим, що кляв, на чім сьвіт стоїть.

Тимчасом оба мужчини зійшли поволи долї улицею аж до вязницї, против котрої перед домом Брайдельфордової стояло все ще кількох лодкарів та уганяло ся кількоро дїтий з сусїдства, хоч там двері були добре замкнені й нїхто не міг туди дістати ся. Нараз з одного вікна арешту в горі повитав їх хтось словами „Бут е гой!" ¹) а Смарт, котрий зразу думав, що то голос Кука, здивував ся не мало, коли побачив тут свого знакомого з вчерашнього вечера, молодого лодкаря з Індияни. То був той сам, що привіз був до него молоду дївчину. Від того часу він вже єго не видів і думав, що той поплив вже давно долї рікою.

— Галльо, сер! — крикнув він здивований — а ви що тут робите за зелїзною решіткою? А то-ж що за чорт всадив ся нараз в того судню, та-ж він звичайно не так скорий був замикати людий зараз до арешту.

— Господь знає, через якого падлюку мене тут замкнули — відповів молодий моряк — той урвитель навіть вже й не показав ся більше та видко, що про нас тут нїхто не журить ся. Чи то край свободи, де не питаючи богато можна горожан замикати зараз до криміналу, а відтак казати їм там спокійно сидїти?

— А за що-ж вас замкнули? — спитав Смарт здивований.

— Джентльмени — вмішав ся тут якийсь чужий — Смарт бодай не видів єго ще нїколи перед тим в Гелєні — тут не можна розмавляти. Один з моїх приятелів запізвав того чоловіка, а.... комісар поліциї заказав, щоби до него нїкого не пускати.

— Чуєте Смарте, а дайте-ж єму раз по голові — відозвав ся Том з гори — я вам того не забуду.

— Мій ти любчику — промовив янкі спокійно, не зважаючи на то, о що єго Том просив — менї видить ся, що ти би добре зробив, як би-сь пильнував свого дїла. Я бодай не маю....

— Та-ж то моє дїло, сер — відповів тамтой зухвало, перебиваючи єму бесїду, а з противного боку стали поволи сходити ся якісь люди — мене тут на то поставили, щоби я не допускав до такої розмови і длятого заказую вам тут розмавляти.

...охоти слухати того, що менї тут якийсь чужий приказує — говорив Смарт дальше. А Верджінець, в котрім вже закипіло було, скоро лиш той чужий відозвав ся, скинув з себе верхну одежу, закотив рукави і попросив Смарта, щоби він дальше розмавляв з Томом, бо коли той „пискатий", що тут вмішав ся, ще лиш раз відозве ся, то він єму зараз рот заткає.

— Не робіть крику, джентльмени, онтам лежить мерлець в хатї! — відозвали ся тепер другі, що й собі до них приступили — хто-ж би бив ся перед хатою, де труп лежить.

— Я, коли хочете знати — відповів Верджінець завзято — я, скоро лиш буду мати причину до того, а тїй онтам не потребую віддавати нїякої чести — заслужила собі то, що має, ба, може ще й в сотеро тілько.... она мене

¹) Значуть: „Лодка сюди!" або: „Готов!" „На поклад!", „Бачність!" — поклик лодкарів (Boot a hoy!)

ділу і вносить ся до ц. к. Намістництва для потвердженя. Статут підписали Русини з інтеліґенциї духовної і сьвіткої, міщани і селяни.

— **З Коломиї** пишуть, що ві второк дня 14 мая відбуде ся в комнатах товариства „Родина" в Коломиї відчит д-ра Коцюби з Станіславова, а по відчиті забави з танцями. Початок відчиту о 8-ій годині вечером. На сей вечер запрошує виділ „Родини" всїх членів і земляків з родинами.

— **Читальня „Просьвіти"**, 191-ша з ряду, засновує ся в Пищатинцях, борщівского повіта, заходом о. Віктора Чомкевича, пароха в Стрілківцях.

— **Нові уряди почтові.** З днем 16 мая війде в житє новий почтовий уряд в Медини глоґівскій, повіта ланцутского. — З днем 1-го червня будуть отворені в Римановї і Склї телеграфічні стациї при тамошних урядах почтових на час купелевого сезону.

— **Огнї.** В Конюшкові коло Бродів погоріло дня 8 мая по полудни 29 загород і 40 будинків. На поміч їздила сторожа огнева з Бродів. Огонь вибух, як одні кажуть, з кузні, а як другі кажуть, з неосторожности дїтий полишених в хатї. В ночи того дня був огонь також в селї Чехах, брідского повіта. — Дня 6 мая погоріли в Горлицях два доми. Обезпечена шкода виносить 2000 зр. — В Городиславичах, бобрецкого повіта, знищив огонь дня 7 мая 4 загороди, а того самого дня в Підяркові, того-ж повіта, 3 загороди. Причиною пожару в обох случаях був підпал. Виновників вислїджено і віддано до суду.

— **Крадіж в костелї.** Невислїджений доси злочинець закрав ся в пятницю в ночи до костела Домінїканів у Львові і розбив три скарбонки, з котрих забрав около 100 зр. Виновник лишив в костелї мягкий чорний капелюх з великими крисами.

— **Нещасна пригода** лучила ся в суботу по полудни при ул. Охоронок у Львові. Бляхарский челядник Йосиф Енгельман, що направляв дах, упав з першого поверха головою на камінє і помер по кількагодинній муцї.

— **Зашитий скарб.** Станїслав Ґершон у Львові хотїв продати зимовий плащ свого брата, котрий сидить тепер за крадіж в арешті, щоби поліпшити за удержані гроші їду вязничу брата. Він приликав „ґанделесів", а ті оглядаючи плащ, замітили зараз, що в ковнїри щось тріщить. Ґершон розпоров ковнїр і найшов там 95 зр. Гроші віддано до поліциї і там пояснило ся, що они походять також з крадежи, за котру тепер брат Ґершона сидить у вязници.

— **По 8-лїтній блуканинї** надійшла дня 31 цьвітня на почту в Будапешті кореспонденцийна карта, надана в Могачи 16 сїчня 1888 р. Той, що писав сю карту, просив о відповідь відворотною почтою, а на доручене карти адресатови ждав цїлих 8 лїт.

— **Місто Одеса** обходить сего року два столїтні ювилеї: ювилей отвореня комори митовоï і ювилей заложеня пристани після плянів інжинера де-Воляна. Зараз першого року (1795) прибуло до одеской пристани 39 заграничних кораблїв по збіже. Від того часу почала ся в Одесї збіжева торговля, котрій місто завдячує свій нинїшний розцьвіт.

— **Ріка Дніпер** вилила сего року так дуже, що люди не запамятали такої повени ще від 1848 року. Вода піднесла ся о $2^1/_2$ сяжня і залила величезні простори. Яка велика була повінь, видко з того, що в Київі сягала вода на деяких улицях до першого поверха. Прибережні фабрики, склади дерева і робітні пороходної плавби на Днїпрі та передмістє Київа „Слобідка" стояли під водою. Кільком тисячам людий треба було дати притулок на час повени.

— **Кіньске мясо.** Виказ віденьского маґістрату о уживаню кіньского мяса в тім місті, подає, що в першім чвертьроцї с. р. з'їли Віденцї 5533 коний, о 185 більше як в тім самім часї минувшого року. Отже денно їдять Віденцї $70^1/_2$ коня. Суть родини досить заможні, котрі задля ощадности вже від кількох лїт їдять лише кіньске мясо, але дома нїхто о тім не знає, крім панї і кухарки.

— **Також чудак.** В селї Ґассельдорф коло Градця живе близько 80-лїтний старець названий Кноль-Міхель. Він живить ся дуже нуждено і відмавляє собі навіть найконечнїйших річий. Не має ліжка, а спить з своєю коровою і кількома курми на соломі в стайни; не носить нїякого біля, лише якіс подерті лахи. Однако Кноль-Міхель має свою примху, котра єго дуже дорого коштує. І так минувшої зими видав він на кормлене ворон і круків 600 до 800 зр. Людям, що сьміяли ся з того єго чудацтва, заявив Кноль-Міхель, що цїлий свій маєток, 10.000 зр., які зложив в щадници, призначить нотаріяльним записом на фундацию для кормленя в зимі голодних круків і ворон.

— **Переплатив заклад житєм.** В місцевости Кондорош на Угорщинї жив паробок Юрий Павлик, що уходив за найсильнїйшого чоловіка в селї і нераз popisував ся своєю силою перед здивованими глядачами. Однако ті єго виступи сумно скінчили ся. Одного разу заложив ся він з одним своїм знакомим, що піднесе зубами мішок з 100 кільограмами збіжа. І дїйстно Павлик підніс мішок, але коли противникови не подобав ся спосіб, в який він підносив тягар, повторив Павлик пробу ще раз. Та се була послїдна єго штука, бо вправдї підніс він мішок, але при тім пукла єму жила і силач помер за кілька хвиль.

н. пр. так обтуманила, що менї аж сьвіт померк перед очами.

— А скрутіть же вязи тому брехунови! — крикнув якийсь другий зпомежи товпи, котра робила ся тепер чим раз більша, а коли Верджінець за ним оглянув ся, побачив перед собою самих охочих до бійки людий та не міг ніяк розпізнати, котрий то зпоміж них єго зачіпає.

— Господи.... коби то я був тепер на долинї! — відозвав ся Том з вікна. Але Смарт обурений на то, що тілько людий наставилось до одного, обернув ся до товпи та накивуючи кулаком, відозвав ся:

— Краяни.... бо вам, такій зволочи, не можна казати джентльмени.... чи вам, підле дранте, не встид брати ся нараз тілько людем до одного.... і ви хочете називати ся Американцями?... Ви плюгавий накорінок, котрий би в Новій Анґлії [2])....

— Гурра! Смарт най жиє! — крикнула товпа, котру та сердитість звичайно спокійного і рівнодушного властителя готелю більше розвеселила, як розгнївала. — Най жиє наш янкі!... винесіть столець... не столець, а стіл.... Смарт нехай лїзе на стіл.... нехай говорить бесїду.... Смарт має тепер слово.... Гурра Смартуеви!

....повісили за ноги, — перекричав Смарт товпу, тепер вже таки направду розсерджений — ватаго проклята — ви опришки, водолази.... один як другий! — Ваші батьки проливали кров за независимість вашої вітчини, а ви, поганий роде, пускаєте ся в тім самім краю на розбої і робите встид та ганьбу своїм батькам і своїй вітчинї. Але де у вас яка вітчина — ви як ті птахи.... ви щури водні, котрих треба би витроїти, щоби очистити землю від такого поганого насїня.

— Славно, Смарт, славно! — понеслись єму похвали зі всїх боків, а Верджінець стояв вже з піднесеними кулаками і лиш дивив ся, кому би заїхати ними в лице.

Було би ще наконець прийшло до бійки, і хто знає, до чого була би дійшла зухвалість товпи, як би тепер поміж тими людьми не станув був комісар поліциї і не завізвав їх рішучо до спокою. Але Смарт, видко, не мав ще охоти послухати того завізваня, бо виглядало на таке, як би він наново хотїв виступити против тих, що єму покривляли ся. Але надумав ся якось инакше, глянув на них з погордою, упхав відтак нараз руки в кишенї мало що не по самі лікті і посвистуючи уступив ся з улици. Всї розступали ся єму, бо знали, що янкі не знає жарту, і коли розсердить ся, може бути небезпечний, позаяк нїхто сам один не дав би собі з ним ради.

Тим часом старав ся комісар поліциї таки остро хоч чемними словами зробити спокій, а при тім і сказав Верджінцеви, що він вже говорив з одним із тутешних купцїв, котрий хотїв заручити за Кука і Джемса Ляйвля, а Міль с таки присягав ся, що то один однїсенький розумний чоловік на цїлу Гелену — аби він так по тій правдї не жив, коли від тепер не буде у нїкого більше купувати собі тютюну, як лиш у того купця.

(Дальше буде)

[2]) Новою Анґлією називають слїдуючих шість удїльних держав на північнім всходї Сполучених держав північної Америки: Мен (Maine), Ню-Гимпшір (New-Hampshire), Мисечусетс (Massachusetts), Род Айлянд (Rhode Island) і Коннетікит (Connecticut).

Господарство, промисл і торговля.

Ц. к. Дирекция руху зелїзниць державних оповіщує: Австро-угорско-румуньский звязок зелїзничий. — З днем 1 червня 1895 увійде в житє додаток І. до части II. зшиток 1.

— Ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові доносить: Почавши від 12 мая с. р. до 10 вересня с. р. включно будуть переходити поміж Львовом а Бруховичами в будні дни поїзди льокальні ч. 2263 і 2288, в неділї і сьвята поїзди льокальні ч. 2281 і 2288.

Поїзд льокальний ч. 2263 буде відходити зі Львова о 3 годинї 20 мін. по полудни а приходити до Брухович о 3 годинї 45 мін. по пол. Поїзд льокальний ч. 2281 буде відходити зі Львова о 2 годинї 26 мін. по полудни, а приходити до Брухович о 2 годинї 57 мін по полудни. Поїзд льокальний ч. 2288 буде відходити з Брухович о 8 годинї вечером а приходити до Львова о 8 годинї 25 мін. вечером.

Зі Львова до Зимної Води буде переходити, почавши від 12 мая с. р. аж до 10 вересня с. р. включно поїзд льокальний ч. 98. Поїзд той буде виходити зі Львова о 3 годинї 45 мін. по полудни а приходити до Зимної-Води о 4 годинї 07 мін. по полудни. Публика удаюча ся до Брухович поїздом льокальним ч. 2281 або 2263 буде могла повертати до Львова поїздом льокальним ч. 2288, удаюча ся же до Зимної-води поїздом льокальним ч. 98 буде могла повертати до Львова поїздом особовим ч. 15 або 13. Часи приїзду і від'їзду поїздів льокальних суть подані після годинника середно-европейского.

Поїзди особові зі Львова відходять до Брухович (від 12 мая до 10 вересня в будні дни) 3·20, Брухович (від 12 мая до 10 вересня в неділї і сьвята) 2·26, Зимної-води (від 12 мая до 10 вересня) 3·45.

До Львова приходять з Брухович (від 12 мая до 10 вересня включно) 8·25.

Телєграми.

Будапешт 13 мая. Budap. Corr. доносить, що Є. Вел. Цїсар вислухавши справоздана бар. Банфіого о положеню полїтичнім, застеріг собі рішенє. В наслїдок того відложено мериторичну відповідь в угорскім парляментї на інтерпеляцию Гельфіого.

Будапешт 13 мая. Вість, мов би президент міністрів Банфі подав ся до димісиї, есть безосновна.

Париж 13 мая. З нагоди манїфесту кн. Орлеаньского відбув ся вчера пир в готелю Континенталь, в котрім взяло участь 500 гостий. Зібрані ухвалили вислати адресу до князя в котрій висказують єму і національній монархії вірність і преданність.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.